

[Hans Hansen (Rørby).]

Det vil være Synd at rejse en Debat her, for der raader næsten en ren Julestemning i Tinget, hvor stor Enighed om Princippet er til Stede i en sjælden Grad.

Der har været rejst Spørgsmaal om en eventuel Beskatning af den Kapital, der var indvundet ved Værdistigning. Det, det drejer sig om her, er ikke Kapital i al Almindelighed. Det er en falsk Kapital, der er opstaaet, uden at der er leveret Arbejde eller Vederlag, og den Kapital skal ikke anerkendes gennem Beskatning, den skal skæres væk. Man skal ikke nøjes med nogle Promiller, man skal betale 100 Øre af hver Kroner Indtægt af den falske Kapital, der er opstaaet, uden at der er leveret Arbejde for den. Noget helt andet er Forholdet med ægte Kapitaldannelse. Hvis der udføres et Arbejde, og Samfundets Medlemmer derigennem gavnnes, er der under de herskende Forhold Mening i en Betragtning af den Art, men der er ikke og har aldrig været Mening i at holde Haanden over falsk Kapital og anerkende den. Det er nemlig saadan, at hvis man har tjent Penge paa Grundspekulation, har man skadet sin Samtid i samme Grad, medens dette aldrig kan siges om den Mand, der har skabt Penge ved en Virksomhed, som har skaffet Goder frem, idet han altid har gavnet sin Samtid i samme Grad, som han har tjent Penge. Det er Forskellen.

Den højtærede Finansminister vil ikke ind paa Spørgsmaalet om Provenuets Anvendelse. Det er dog et meget vigtigt Spørgsmaal, fordi Sagen, som jeg sagde i min første Tale, er et Spørgsmaal, der maa ses i Forbindelse med hele Ejendomsbegrebet. Hvis man annullerer Ejendomsretten gennem Skatter og samtidig tillader private Spekulanter at opsamle de Værdier, Fællesskabet skaber, har man annulleret begge Former for Ejendomsret, men fører man straks Værdistigningen over i Folkets Eje og Grundværdien efterhaanden gennem Grundskyld over i Folkets Eje, har man sikret Folkets Ejendomsret til de fællesskabte Værdier, samtidig med at man ved en Afløsning af Skatten skaber privat Ejendomsret til de arbejdsskabte Værdier.

Axel Sørensen: Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke den højtærede Finansminister for hans udmærkede Redegørelse for de Problemer, som knytter sig til Spørgsmaalet om Grundstigningsskyld, og i Relation hertil ogsaa hans Omtale af Grundskylden. Naar man drager Konse-

kvensen af den Debat, der her er foregaaet, øjner man Muligheder for at naa til et Fremskridt, selv om det ærede Medlem Hr. Hans Conrad Koefoed og det ærede Medlem Hr. Kristen Amby er ængstelige for, at man gaar Grundejerne for nær, i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, der talte om at ekspropriere Jord til de Formaal, som her er omtalt. Det forekommer mig, at denne Ekspropriation af Jord til offentlig Anvendelse vil betyde en Fordyrelse, og Forholdet er jo det, at man ønsker ikke Spekulationen flyttet fra den enkelte over til Staten og Kommunerne. Dette vil maaske ikke ske i alle Tilfælde, men vi har dog trods alt i Dag et Fingerpeg om, at enkelte Kommuner interesserer sig for Spekulationerne.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. Hans Conrad Koefoed, at Spørgsmaalet om Vurderingsmændenes Vederlag for det Ekstraarbejde, der her kan blive Tale om, vil være et naturligt Anliggende at tage op, naar Spørgsmaalet bliver aktuelt. Det andet Problem, det ærede Medlem var inde paa, nemlig Omregningen af Grundbeløbene, mener jeg, man kunde komme ind paa i Udvalget. Der er sagt til mig fra de særligt sagkyndige, at en saadan Omregning for de mange udstykkede Ejendommes Vedkommende er et overmaade besværligt Anliggende og ikke staar i rimeligt Forhold til Resultatet af dette Arbejde. Men, som sagt, det Spørgsmaal kan jo drøftes nærmere i det Udvalg, som bliver nedsat.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, synes jeg, formede en Slags Deklaration i Forbindelse med mit Tilsagn om en Drøftelse af Problemet om en hvilende Grundværdistigningsbyrde. Jeg skal ikke inklade mig paa at oprette en Deklaration paa et Tidspunkt, hvor en Detailgennemgang af selve Problemet ikke har fundet Sted. Jeg tror derfor, at det maa staa derved, at der er Enighed om, at selve Problemet skal underkastes en Forhandling og en Drøftelse, og Resultatet kan saa til sin Tid maaske blive den Deklaration, som det ærede Medlem havde Interesse i at faa formuleret allerede nu. Jeg siger det ikke for at skabe noget Modsætningsforhold, men for ikke at lade en bestemt Fortolkning af et Forhandlingsemne staa uimodsiget eller uomtalt, hvorved jeg til en vis Grad havde bundet mig til en bestemt, faktisk fastslaaet Udgang af den forestaaende Forhandling.

Det forekommer mig at være en sær